

vedtoges uden afstemning.

§ 14

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 om, at § 14 udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 10 om en ny affattelse af § 15 og § 15 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om uddannelse af lærere til folkeskolen.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 30/1 91. Første behandling 7/2 91. Betænkning 23/5 91).

Der var stillet 17 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pernille Forchhammer (S):

I Socialdemokratiet er vi glade for, at det gennem udvalgsarbejde er lykkedes os at få gennemført en lang række forbedringer i forhold til det oprindelige lovforslag.

Der har været fire hovedpunkter i disse forhandlinger, for det første hele styrelsesdelen. Vi mener, at de studerendes og medarbejdernes rettigheder er helt fundamentale, når vi snakker

om demokratimodeller i uddannelsesinstitutionerne. Vi er derfor glade for, at det nu med et ændringsforslag slås fast, at de to grupper har ret til at danne deres egne råd, uanset hvad seminariets bestyrelse måtte mene, ligesom vi er tilfreds med, at både studerende og medarbejdere sikres en plads som tilforordnede i seminariernes bestyrelser med en lokal mulighed for at give dem fuldt medlemskab og stemmeret. Vi håber og forventer, at seminarierne mange steder vil benytte denne mulighed, som vil give brugerne af seminarierne naturlig indflydelse og ansvar.

Til styrelsesdelen hører også etableringen af et centralt seminarieråd, som er rådgivende for ministeren om alle lovens forhold, og som har til hovedformål at sikre, at der fortsat er tale om én læreruddannelse, hvad enten man uddannes på Blågård eller Aarhus Fællesseminarium. Rådets sammensætning er gjort mere spændende, fordi også seminariets aftagere er repræsenteret.

Når vi alligevel sammen med SF har stillet et ændringsforslag til sammensætningen, skyldes det, at vi mener, at Folkeskolens Udviklingsråd – eller dets afløser – og universiteternes og universitetscentrenes pædagogiske fakulteters repræsentation i rådet ville indebære en yderligere styrkelse af rådet, specielt hvad angår den pædagogiske sammenhæng i læreruddannelsen. Vi mener ikke, skoleledernes repræsentation er nødvendig, eftersom de er en del af Danmarks Lærerforening, og vi ser absolut ingen grund til, at De Frie Skoler skal optage en plads i rådet.

Det andet hovedpunkt er spørgsmålet om uddannelsespraktik. At blive en god lærer er ikke noget, man kan lære fra en eller flere bøger. En lærer skal ud over et højt fagligt niveau også have evnen til at formidle denne viden til meget forskellige elever i meget forskellige situationer. Derfor er praktikdelen af uddannelsen væsentlig.

For Socialdemokratiet har det været vigtigt at finde en model med større fleksibilitet, samtidig med at de værdifulde dele af praktikken, som vi kender den i dag, videreføres. Det mener vi er lykkedes med den model, der er beskrevet i udvalgsbetænkningen. Der er fortsat et tæt samarbejde mellem et mindre antal praktikskoler og seminariet, som sikrer, at seminariet har en tæt føling med udviklingen i folkesko-